

ние. Достатъчно е да повдигне погледа си нагоре, къмъ Бога, за да почувствува Неговото присъствие. Ще кажете, че Богъ е далечъ. Той е толкова далечъ, колкото и близо. Той ходи по свѣта и посещава всички страдащи, обременени и отчаяни. Докато мислишъ, че всичко е свършено, че ще умрешъ, Богъ те чукне леко по рамото, раздвижи те, и ти казвашъ: Дойде ми една свѣтла идея. Ще работя, ще се трудя, да постигна своитѣ идеали. Вървишъ до едно мѣсто и пакъ отпаднешъ. Богъ пакъ те разтърси, и ти отново продължавашъ пжтя си.

Ще кажете, че животътъ е пѣленъ съ противоречия, които ви спѣватъ. Има противоречия, които спѣватъ, но има противоречия, които водятъ къмъ реалността на живота. Тѣ ви довеждатъ въ съприкосновение съ Бога, съ „Ханизе“. Който разбира смисъла на тази дума, той е разтворилъ прозорцитѣ си за слънцето на своята душа. Той се радва на това слънце, което показва пжтя на неговото движение. Когато слънцето огрѣе върховетѣ на планината, следъ време ще огрѣе и долината; когато дъждътъ пада отъ планината, ще слѣзе и въ долината, дето идеитѣ се реализиратъ. За да се реализира една идея, първо трѣбва да се освѣти, после да се посади и полѣе. Който е реализиралъ идеята си, той е готовъ да работи за благото на обществото, на народа си и на цѣлото човѣчество. Той не пита, какъвъ е смисълътъ на живота, но работи и прилага това,